

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 89. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_189-txt-shoot-idm3273.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I noget over 300 Aar sad Kapetingerne paa Frankrigs Trone. De første vare hardtad deres Lehnsmænds Tjenere, men da disses Magt og Tal ved Stædernes Opkomst, Korstogene og snedig Statskonst, men allermeest ved de gamle Adelsslægters Vanartning, var blevet forringet, bleve de enevældige ukristelige Konger haarde Tugtemestere for Landet. Ludvig den Niende, der ligesaavel havde Kristus i Hjertet naar han sad paa Tronen og Domstolen, som naar han stred under Korsets Banner, er en Undtagelse, men hans Sønesøn, Philip, kaldet hin Smukke, den værste af dem Alle. Ufortjent Priis har han faaet, fordi han af Herskesyge og Hevngerrighed lod en vist nok overmodig men graahærdet og døende Pave mishandle; men fortjent Skændsel omgærder hans Minde for Udsuelse, alskens Ugudelighed og hans ligesaa grusomme som troløse Adfærd mod Tempelherrerne. Om deres Idrætter, Rigdom og Vanslægtning er tilforn talet. Efter det hellige Lands Forlis opslog Ordensmesteren sin Bolig paa Cypren; men Ordenen havde store Jordeiendomme trindt i Landene, især i Frankrig. Efter disse var Philip lysten, han lokkede derfor Ordensmesteren Jacob Molay over til sig, lagde ham med alle de Riddere, han kunde overkomme, i Baand, og tilegnede sig deres 90 Godser. Molay ^{*}1314. og alle de Riddere, som ei vilde vedgaa de afskyelige Synder, for hvilke de løst beskyldtes, bleve ynkeligen brændte paa Baal; men inden Aaret var omme, maatte Philip møde dem for den Eviges Domstol, for hvilken de indstævned ham i Dødens Time. Ogsaa paa ham maatte Skriftens Trudsel opfyldes, at den Ugudeliges Navn skal raadne; thi ihvorvel han efterlod trende gifte Sønner, uddøde dog hans mandlige Afkom med dem. ^{*}1328.